

[Kjær.]

miste deres Valgret. Frygten er knap saa udtalt, naar Talen er om Folk, der ikke har betalt deres Skat. Det er uretfærdigt, mener den højtærede Socialminister, at en Mand, der har haft 1 900 Kr. i Indtægt, hvis han faar 250 Kr. i Kommunehjælp, mister sin Valgret. Jeg har ikke hørt den højtærede Minister eller nogen af hans Partifæller beklage, at den Husmand, der havde 1 200 Kr. i Indtægt, og som maaske skyldte en halv Snes Kroner i Ejendomsskat, mistede sin Valgret.

Jeg maa mene, at det Lovforslag, vi her har stillet, vil kunne bidrage til at styrke Ansvarsbevidstheden og formindske Udgifterne.

Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale de to Lovforslag, jeg har omtalt, til villig Behandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne af Lovforslagene under Dagsordenens Punkt e. og d. (Edvard Sørensen): Inden jeg gaar over til at sige noget om de to Lovforslag, som jeg paa mit Partis Vegne skal omtale, vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger i Anledning af Socialministerens Udtalelse om vort Ændringsforslag til § 7, Stk. 4, angaaende Arbejdskonflikter i Kommunerne.

Det forekommer mig, at Ministeren slap lidt let over det Spørgsmaal. Ministerens Udtalelse gik kort ud paa, at hvis man gennemførte Venstres Forslag, vilde det betyde, at Kommunerne var bedre stillede end andre Arbejdsgivere under en opstaaet Konflikt mellem Arbejdere og Arbejdsgivere. Socialministeren ved udmærket, hvad Baggrunden er for det Spørgsmaal, vi her har rejst: det er de Arbejdskonflikter, der har været bl. a. i Tølløse og i Hvirring-Hornborg Kommune. De har vakt ikke saa ganske lidt Opsigt, og Sogneraadsforeningerne var af den Opfattelse, at Kommunen under denne Arbejdskonflikt stod ganske hjælpeløs som Forsorgsorgan.

Hvis den Praxis, der her blev godkendt af Socialministeriet, skal fortsættes, vil det sige, at Arbejdere altid med Held kan føre en Konflikt over for en Kommune, fordi de kan føre den for Skatteydernes Penge. Det er nemlig saadan i mange Tilfælde, og det var saadan i Tølløse, at naar der opstaar en Konflikt, er det paa et Tidspunkt, hvor der er uhyre faa beskæftigede. I Tølløse var det saadan, at 20 Mand blev konfliktberørte, men Arbejdsløsheds-kassen havde 158 Medlemmer. Nu mødte en Del af disse, som ikke var konfliktberørte, ved

Kommunen og bad om Hjælp. Man sagde fra Kommunen til dem: Vi har Arbejde, I kan faa Arbejde til den Betaling, som vi før Konflikten var enige med Arbejderne om. Disse Arbejdere maatte ifølge deres Fagforeningsbestemmelser ikke røre ved Konfliktarbejde, og saa sagde Kommunen: Hvis I skal have Hjælp, maa det være Hjælp med Fattighjælps Virkning. Der opstod Sag om det, og Resultatet blev, at Socialministeren gik ind for, at under saadanne Forhold skal Kommunen yde Kommunehjælp uden Retsvirkninger. Det vil sige, at Kommunen i en saadan Arbejdskonflikt er fuldkommen prisgivet som Forsorgsorgan.

Jeg rejste det Spørgsmaal her i Folketinget i Samlingen 1935—36 — det findes Sp. 1362—64 —, men fik paa det Tidspunkt intet Svar fra Socialministeren. I en Skrivelse, som Socialministeren har tilstillet Sogneraadsforeningerne, af 19. September 1935, staar der — jeg vil gerne med Formandens Tilladelse citere et ganske kort Stykke — i Slutningen:

„Det af De samvirkende Sogneraadsforeninger i den fornævnte Henvendelse omhandlede Problem er saaledes allerede taget op til nærmere Undersøgelse og Overvejelse, og da De samvirkende Sogneraadsforeningers Formand har Sæde i Socialministeriets Arbejdsudvalg, vil der for Sogneraadsforeningerne — gennem deres Formand — være den nærmeste Adgang til at deltage i Drøftelsen om eventuelle Ændringer og en eventuel nærmere Udformning heraf.“

Jeg vil gerne spørge Socialministeren, hvordan dette Spørgsmaal ligger. Resultatet kan vel ikke være den Ændring, der kom i Arbejdsløshedsloven i Fjor? Jeg vil gerne spørge, hvad man har foretaget sig her, hvordan man mener man kan imødekomme det Ønske, der er gjort gældende fra Sogneraadsforeningerne, gaaende ud paa at værne Kommunen som Forsorgsorgan under en Arbejdskonflikt.

Det er paa Baggrund af dette, at mit Parti har foreslaaet den Ændring, der gaar ud paa, at naar der opstaar en saadan Arbejdskonflikt mellem Kommunen og dennes Arbejdere, og ikke-konfliktberørte Arbejdere nægter at tage Arbejde, der er anvist dem af Kommunen, saa maa den Hjælp, de paa Grund af dette bliver trængende til, være en Hjælp med Retsvirkninger.

Naar vi har fremsat Forslag om en Ændring af Loven om mellemkommunal Refusion for visse Arbejdsløshedsudgifter, er det paa Linie med de Bestræbelser, der